

Gizli Sevenler Cemiyeti'nin yemini

Gizli Sevenler Cemiyeti sevgiliye karşı duyulan sitemli bir sevgi gibi kalıyor bünyede.

Son kitabı *Gizli Sevenler Cemiyeti*'nde, "Biz ölümlüyüz, ama sözcükler çok inatçıdır. Göğün bir katında yer bulurlar da-ima" diyen Ahmet Büke, gönlünün bir yanı erkenden yaş almış, sağlığı hızla büyüyen gönlünün yarattığı hava baloncuğunun içine sıkışıp kalmış bir çocuğun anılarını kayda geçiriyor. Kayda geçen bu sözcükler kalbimizden süzülüp göğün en parlak yıldızlarının üzerinden her gece bize doğru parlıyor. İncelikle seçilmiş kelimeler, tasvirler ve birbirinden ilginç karakterlerle, öyküler, yazılı bir halden çıkıp âdeta anıların kaydedildiği bir video haline dönüşüyor. Üstelik kahramanımızın başından geçen bu anılar bizim ba-

şımızdan geçmiş ya da etrafındaki insanlar bizim yaşamımıza aitmiş gibi ortak bir yere varıp, herkesi aynı yerden tutup kendine doğru çekiyor.

Gizli Sevenler Cemiyeti Ahmet Büke'nin ON8 Blog'taki "Sosyal Ayrıntılar Ansiklopedisi"nden oluşturulan ikinci seçki. Ansiklopedi'nin ilk kitabı olan *İnsan Kendine De İyi Gelir*'le çokça beğeni toplayan ve 2015 Yılın Telif Kitabı Ödülü'nü alan Büke, çıkmış olduğu yolculuğa *Gizli Sevenler Cemiyeti* ile devam ediyor.

İlk kitaptan sonra *Gizli Sevenler Cemiyeti*, kahramanımızın dedesiyle nenesinin son zamanları ve onları kaybettikten sonraki yalnızlıkla

mücadelesi üzerinden öyküler barındırıyor. İlk aşk, ilk iş, ilk karşılaşmalar ve ilk sorumluluklar.

Ama kahramanımıza, tüm olup bitenle mücadele ettiği yolculukta sıklıkla birileri eşlik ediyor. Bu kişiler, kâh başı sıkıştığında mutlaka halledeceğini bildiği için soluğu yanında aldığı Arap Hatçam Teyze oluyor, kâh türlü fantastik hikâyeleriyle Berber Kazım oluyor, kâh mahallenin Dev-Yolcu ağbileri, kâh kadirbilir ama delilikte de sınır tanımaz esnafları oluyor. En önemli yol arkadaşları ise dedesi ve nenesinin ona bıraktığı nasihatler.

Gizli Sevenler Cemiyeti de bir önceki kitap gibi naif mahalle öykülerinden çıkıp memleketin içerisinden geçtiği dönem ya da olayları incelikli bir üslupla işliyor. 80 dönemi, Kıbrıs Harekâtı, göçmen sorunu gibi pek çok mesele sürreal bir anlatım diliyle ve farklı hikâyelerle karşımıza çıkıyor. Kitapta çok sayıda örnek bulunmasına rağmen en belirginlerinden biri "Hong Kong Pamuk Helva İnc." adlı öyküdür. Bu öyküde, dünyada mekânı olan tek pamuk helvacı Selim Usta, Arap Hatçam Teyze'nin gözaltındaki kızından haber alabilmesi için, "Ceyar" lakaplı başkomisere helvadan Alman çıplığı tabanca yapar. Bunun karşılığında Arap Hatçam Teyze kızından haber alır ama Selim Usta'nın başı Ceyar'ın bitmek tükenmek bilmez fantezi tasarımlarıyla derde girer.

Kitapta harpten yarım akıl, yedi kurşun yarasıyla dönen Ahmet Ağbi'nin, "Harp hiç iyi bir şey değil" dediği, babaannesinin eşcinsel kiracılarına, "Sahip çıkamadık çocuk-

lara, bu da bize dert olsun" deyip dertlendiği, iddiasız gibi görünen ama meselelerin tam göbeğinden vurup darmadağın eden öykülere sıklıkla rastlamak mümkün.

Gizli Sevenler Cemiyeti'ndeki en önemli olaylardan biri ise –Büke'nin kendisi için kullandığı tanımla– kahramanımızın artık bir işe yapmaya başlamış olmasıdır. Yani öykü yazımı için ilk temeller atılmıştır. Onu öykü yazmaya teşvik etmek üzere gelen uzaylının hastalanıp görevini yerine getirememesi ise Büke'nin bu alandaki tevazuunu gösteren, kitap içindeki önemli öykülerden biridir.

Yalnızlıkla baş etmeye çalışan, kaybettiği dedesi ve nenesinin var-

lıklarından hâlâ kopamayan kahramanımız, son öyküde artık ölümle anlaşmaya varmıştır. "Teşekkürler Hayat, Verdiğin Her Şey İçin" adlı öykü boğazımızda yutkunması biraz zaman alıracak bir yumru bırakıp, ömrümüzü paylaştığımız insanların bize bıraktığı güzelliklere sarılmamızı söylüyor. Onları ve yaşamı anlamak için yakınlarımızın kabirlerine gidin, diyor. "Kimsesiz olsanız bile, mezarlıktan kendinize bir anne, baba, dede, nene, hısım bulun," çünkü yaşamın bir sonunun olduğunu görmek, Büke'nin deyimiyle, sizi hayata bağlar.

Gizli Sevenler Cemiyeti sevgiliye karşı duyulan sitemli bir sevgi gibi kalıyor bünyede. Acı verse de, son-

suz bir keyif ve mutluluk sunduğu kesin. Ahmet Büke'nin samimi diliyle bezenmiş, neticeleri sıklıkla sürreal hadiselerle bağlanan öyküler ağzımızın bir kenarında kırık bir gülümseme bırakacak. Ama her ne olursa olsun, her duygunun dozunda olduğunu göreceksiniz.

"İki gözüm. Korkunun ecele faydası yok. Nefesim nefesin olsun..." (Gizli Sevenler Cemiyeti'nin yemini) ■

DİDEM KAPLAN

Ahmet Büke
Gizli Sevenler Cemiyeti
Günüşiği, Mart 2016, 156 s.

Küçük Paris ele geçirilemiyor!

Küçük Paris Fena Öksürüyor, okuru düş gücüne terk eden, ondan işbirliği talep eden, kendini asla ele vermeyen bir kurmaca.

Alışık olduğumuz hikâyelerden değil *Küçük Paris Fena Öksürüyor*. İlk aşamada paramparça ya da dağınık bir görünümü var. İlk öyküden önce iki uzun bölüm var. Bu bölümde sur içinden bir dere geçiyor. Vaktiyle kurutulmuş bir akarsu. Tüm anlatılar bu kurutulmuş dereden fişkinyor. Ülke tarihine tanıklık eden yaşlı üç kadının sanatla ve toplumsal olaylarla ilişkisi ele alınıyor. Bunlar olup bitirken sanatın amacı sorgulanıyor.

Kitabın, çizgi romanlara benzeyen kapağı, tuhaf karakterleri, onların alaysı tutumu, mekânın farklı değerlendirilmesi gibi ayrıksı yönleri var. Bu kadar saldırı karşısında okur ne yapacağını şaşırıyor. Kitabı ele geçirmeye hazırlanırken yuvarlanarak onun içine düşüyor. İlk öyküye hâkim olduğunuzu düşündüğünüz anda bir bulmacayla karşı karşıya kaldığınızı anlıyorsunuz. Yazar size yardımcı olmaya, hikmetli bir kö-

rün bilgeliğiyle konuşmaya çalışıyor: Metaforlar, olay örgüleri, kurgu, karakter ve mekânlarda onunla birlikte yüzüyorsunuz. Metnin sorularını cevaplayabiliyorsunuz ama hikâyeyi bir türlü ele geçiremiyorsunuz. Çok farklı labirentler ve ipuçları var metinde.

İlk öykü "Triportörlü Hikâye"nin başkarakteri Sadberk edebiyatla oldukça ilgili ve bu yönde yazarı da temsil ediyor. "İyi Filmler, Tatlı Rüyalarda"ın kahramanı Belkis ise sinemayla haşır neşir. Üçüncü öykü "Ölürsem Yazıktır"ın tutkulu kadını Suzan bir müzisyen. Yazar, bu üç kahraman üzerinden anlatıcının varlığını sorguluyor. Bu anlamda kullanılan anlatı teknikleri sınırsız, derin ve ustaca uygulanmış.

Öykülerdeki yan karakterlerin yardımıyla tek parça bir metin ola-

rak da algılanabilen *Küçük Paris Fena Öksürüyor*, okuru düş gücüne terk eden, ondan işbirliği talep eden, kendini asla ele vermeyen bir kurmaca. Sedat Demir çok farklı bir dünyayı çok bilindik çağrışımlarla,

gündelik hayatın içinden renklerle kuruyor, hiçbir karmaşaya ve yanlış anlaşılmaya yer bırakmadan. Hem de memleket meseleleriyle.

Okuru şaşırtan meselelerden biri de Samatya'nın karanlık, dar ve tarihi sokaklarında bu denli yoğun bir metin-

le karşı karşıya kalmak. Neyzen Tevfik'ten tutun, Musil ve Buñuel ile bu sokaklarda karşılaşmak. Bu yönüyle evrensel göstergeler ve çağrışımların da tadını çıkarıyor okur. Çok basit gündelik sorunları zamanın tümüne yayabiliyor Sedat Demir. Bunu yaparken yüzünü size doğru çevirip, "Nasil gidiyor hikâye?" diye sorabiliyor. Klasik anlatının içinde postmodern kurmacanın bir örneğini sunabiliyor. Güzel olduğu kadar küstah kahramanlarla gerçekleştiriyor bunu. Hem de Latin Amerika'nın La Llorano mitiyle

